

ת"פ 40016/10/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 40016-10-16

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד עמיחי מרקס

המאשימה

נגד

פלוני ע"י עו"ד ריאד סוואעד

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש (שלוש עבירות), תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש (עבירות רבות), תקיפה הגורמת חבלה של ממש (שתי עבירות), כליאת שוא, איומים (שלוש עבירות) ושימוש בסמים.

הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר טיעון שבין הצדדים, במסגרתו הוסכם על תיקונים בכתב האישום ובכללם מחיקת האישום השני. עוד הוסכם, כי המאשימה תעתור להשית על הנאשם עונש של ארבע שנות מאסר בפועל, הכולל מאסר מותנה של שמונה חודשים שלחובתו, ואילו הנאשם יטען באופן חופשי.

ואלו הן עובדות כתב האישום המתוקן, בו הודה הנאשם:

הנאשם נשוי לאשתו, ת', מזה כעשים ושנה ולהם חמישה ילדים: א, ילידת 1997, מ', ילידת 1999, נ' ילידת 2000 י', יליד 2002 וח', ילידת 2009.

אישום ראשון

בסמוך לחודש אפריל שנת 2016 כעס הנאשם על כך שאשתו ת' יוצאת לעבודתה, ועל כן נעל את דלת הבית ולא נתן לה לצאת, עד שנתנה לו סכום של 50 ש"ח.

בסמוך לחודש אוקטובר שנת 2015 הכה הנאשם את בנו י' במקל של מגב, עד אשר המקל נשבר, ובכך גרם לו לכאבים.

החל מסמוך לחודש אפריל שנת 2016 נהג הנאשם להכות את אשתו ת' בתדירות גבוהה, כמעט מדי יום.

כמו כן החל מסמוך לחודש אפריל שנת 2016 נהג הנאשם להכות את ילדיו א', נ' וי' מכות כואבות ובכך השליט אימה

בביתו. בין היתר הכה הנאשם את ילדיו משום שכעס על כך שהשתמשו ברשתות חברתיות, בשל אופן לבושן של בנותיו או בגלל שאשתו לא ביצעה את מלאכות הבית משום שעבדה. כמו כן, במקרים בהם ילדיו של הנאשם ניסו להפריד בינו ובין אשתו ת' כאשר היכה אותה, נהג הנאשם להכות גם את ילדיו.

הנאשם נהג לעשן בביתו סמים בנוכחות ילדיו הקטינים.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש (ריבוי עבירות), כליאת שוא, איומים וצריכת סמים.

אישום שלישי

ביום 21.10.16 הכה הנאשם את אשתו ת' ומשך בשערותיה וגרם לה לכאבים. בתם של השניים, נ' יצאה להגנתה של אמה והנאשם סטר לה בפניה, שרט אותה בידה, שבר לה שתי ציפורניים ומשך בשערותיה, עד שמספר שערות נתלשו. בתו של הנאשם א' התערבה במעשיו והנאשם הכה אותה וגרם לה לכאבים.

כמו כן הנאשם איים על אשתו ובנותיו א' ונ' כי ירצח את שלושתן.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים.

אישום רביעי

ביום 24.10.16 הגיע הנאשם לבית המשפחה בשעת ערב שתוי ושפך לכיור את האוכל שהכינה ת'. לאחר מכן תפס את ת' בשערותיה וגרר אותה בין חדרי הבית באופן שגרם לה לכאבים. בהמשך לכך, לקח הנאשם שני סכיני מטבח אל המקום בו היו אשתו וילדיו ואמר להם כי הוא "רוצה לראות דם".

בנו של הנאשם י' שאל אותו מדוע הוא מרביץ לת' ובשל כך הכה אותו הנאשם, סטר לו, בעט בו, תפס אותו בצוארו וחנק אותו. כתוצאה חש י' לחץ בראשו ונגרמו לו חבלות בצוארו.

אשת הנאשם ת' ובנותיו א' ונ' ניסו להפריד בין הנאשם לי', ואגב כך שרטה ת' את פניו של הנאשם. בתגובה הכה הנאשם את א' ואת נ', באגרופים וסטירות וגרם להן לשריטות וכאבים.

בני משפחתו של הנאשם אשר שמעו צעקות עולות מהבית באו למקום, ואז אשת הנאשם וילדיו נמלטו מהבית, בשל מעשיו של הנאשם.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירות ועל הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע המעשים בהם הורשע הנאשם, ובכללם שלמות התא המשפחתי והשמירה על גופם ונפשם של אשתו וילדיו. בטיעונו ביקש לקבוע מתחמי

ענישה נפרדים לכל אחד מן האישומים: ביחס לאישום הראשון עתר למתחם של 20-36 חודשי מאסר, ביחס לאישום השלישי מתחם של 18-36 חודשי מאסר וביחס לאישום הרביעי מתחם של 20-30 חודשי מאסר. סך הכל ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש של ארבע שנות מאסר בפועל, כולל הפעלת מאסר מותנה של שמונה חודשים שלחובת הנאשם.

ב"כ המאשימה הוסיף, כי לנאשם יש מאסר מותנה נוסף בגין עבירות סמים, אותו ביקש שלא להפעיל, בשל "עמימות" ביחס למועד בו צרך הנאשם סמים.

ב"כ הנאשם שם את הדגש בטיעונו על נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, ובכלל זה התמכרותו לסמים ולאכזריות. כמו כן ביקש לתת משקל משמעותי לכך שהנאשם הודה ולקח אחריות למעשיו. ב"כ הנאשם טען, כי מעשיו של הנאשם נמצאים ברף הנמוך, וביקש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל מעשיו הנאשם, הנע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל. לאור מכלול הנסיבות ביקש ב"כ הנאשם למקמו באמצעו של המתחם ולהטיל את עונש המאסר המותנה שלחובת הנאשם, חלקו בחופף וחלקו במצטבר. כמו כן ביקש כי במסגרת גזר הדין אורה לשב"ס לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית.

הנאשם ביקש לומר את המילה האחרונה. לדבריו הוא מבין כי טעה ורוצה לעבור טיפול, אך הדבר לא מתאפשר לו במקום מעצרו. עוד אמר, כי במסגרת מעצרו הוא משתלב במסגרת שיקומית/חינוכית.

שני הצדדים הגישו פסיקה על מנת לתמוך בטיעוניהם.

מתחם העונש ההולם

ראשית אומר, כי ראיתי לקבוע מתחם עונש אחד למכלול מעשיו הנאשם. אמנם כתב האישום כולל שלושה אישומים נפרדים, אך הם עוסקים בעבירות דומות אשר בוצעו בפרק זמן של שנה, כלפי אותם הקורבנות. פיצול מתחמי הענישה במקרה זה, כפי שביקשה המאשימה, יהווה הפרדה מלאכותית של מעשים שונים, אשר מצטרפים לכלל אירוע עברייני אחד.

יתרה מכך, אין כל הגיון בקביעת מתחם עונש אחד לאישום הראשון, וקביעת מתחמים נפרדים לאישומים השלישי והרביעי. האישום הראשון כולל אירועים שונים ונפרדים, אשר המאשימה לא ידעה לקבוע באופן מדויק מתי התרחשו, ואילו האישומים השלישי והרביעי מתייחסים לאירועים אשר המאשימה ידעה לציין באיזה תאריך התרחשו. באותה מידה ניתן היה לכלול את האישומים השלישי והרביעי כסעיפים באישום הראשון, או לפצל את האישום הראשון למספר אישומים נפרדים, בשל כל ארוע. ומכל מקום, ניסוח מסורבל של כתב אישום אינו אמור להביא לקביעת מתחמים נפרדים לאישומים שונים, המהווים "אירוע עברייני" אחד ארוך.

לעניין זה ר' דנ"פ 2999/16 ערן מזרחי נ' מדינת ישראל:

"מעשיו של העותר שלובים זה בזה, ופיצולם לאירועים שונים גורע מאופיים הייחודי של מעשיו כמכלול, ונכון לראות כמסכת עבריינית אחת. לשיטת השופט סולברג, תוצאה זו נתמכת גם בשיקולים מעשיים...לשאלה אימתי עסקין באירוע אחד ואימתי במספר אירועים, כאשר עסקין בפרשה פלילית רבת היקף, לא תיתכן "תשובת מחשב", והיא תלויה - גם בהגדרות המשוכללות ביותר - בנסיבות המקרה ובמבטו הכולל של בית המשפט על הפרשה."

אשר למתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם:

חומרת מעשיו של הנאשם ברורה ורבה: מעובדות כתב האישום עולה, כי לאורך תקופה של כחצי שנה הנאשם השליט בביתו משטר של אלימות ופחד, תוך התעמרות בלתי פוסקת בבני משפחתו. הנאשם נהג להטעים את בני משפחתו מנחת זרועו כדבר שבשגרה, כמעט מעשה יומיומי, כאמצעי להשלטת מרותו וכפיית רצונותיו עליהם.

מעשי אלימות גורמים לפגיעה בגופו של הקורבן, בכבודו ובתחושת הבטחון האישי שלו. חמורים מכך הם מעשי אלימות בתוך המשפחה, הגורמים בנוסף גם לפגיעה משמעותית במסגרת המשפחתית וביציבותה. הפגיעה הגופנית היא קשה, אך חמורה יותר היא הפגיעה הנפשית שנגרמת לקרבן מכך שביתו, המקום בו אמור אדם לחוש בשלווה ובטחון, כשהוא מוקף בבני משפחתו, הופך לזירת אלימות ופחד.

על החומרה שבמעשי האלימות בתוך המשפחה עמד ביהמ"ש ב-עפ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל 11/10/2007:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית היא כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרת ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

1. ר' גם ע"פ 4596/98 פלונית נ' מדינת ישראל:

"יש לקבוע כי ענישה גופנית כלפי ילדים או השפלתם וביזוי כבודם כשיטת חינוך מצד הוריהם, פסולה היא מכל וכל, והיא שריד לתפיסה חברתית-חינוכית שאבד עליה הכלח. הילד אינו רכוש הורה; אסור כי ישמש שק אגרוף, בו יכול ההורה לחבוט כרצונו, כך גם כאשר ההורה מאמין בתום לב שמפעיל הוא את חובתו וזכותו לחינוך ילדו. הילד תלוי בהורה, זקוק לאהבתו, להגנתו ולמגעו הרך. הפעלת ענישה הגורמת לכאב ולהשפלה אינה תורמת לאישיותו של הילד ולחינוכו, אלא פוגעת היא בזכויותיו כאדם. היא פוגעת בגופו, ברגשותיו, בכבודו ובהתפתחותו התקינה. היא מרחיקה אותנו משאיפתנו לחברה נקייה מאלימות. אשר על כן, נדע כי שימוש מצד הורים בעונשים גופניים או באמצעים המבזים ומשפילים את הילד כשיטת חינוך, הינו אסור בחברתנו כיום".

לא יכול להיות ספק, כי מעשיו של הנאשם הותירו צלקות בנפשם של בני משפחתו ופגעו בהם פגיעה אשר ספק אם ניתן יהיה לשקמה.

כמו כן, הנאשם נהג לצרוך סמים בנוכחות ילדיו הקטינים, ובכך חשף אותם לעולם הסמים (אשר הנאשם מהווה דוגמה חיה לנזקים והסכנות הכרוכים בהם). חסד נעשה עם הנאשם בכל שלא יוחסה לו בנוסף גם עבירה של הדחת קטין לסמים, העולה ממעשיו.

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את משך הזמן בו בוצעו העבירות, תכיפותן והפגיעות הגופניות אשר נגרמו לבני

המשפחה. לאור אלה, מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין שנתיים וחצי ועד חמש שנים לצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות לעבירות

הנאשם יליד 1974, נשוי ואב לחמישה ילדים. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

במאי 2004 הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ותקיפה ונדון לשלושה חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

בספטמבר 2004 הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה ואיומים ונדון לארבעה חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

בשנת 2005 הורשע הנאשם בשלוש עבירות של סחר בסמים ונדון לעשרה חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

בשנת 2009 הורשע הנאשם בהחזקת סם לצריכה עצמית והוטלו עליו מאסר מותנה וקנס.

בשנת 2012 הורשע הנאשם בהחזקת סם לצריכה עצמית. מאסר מותנה שהיה תלוי מעליו הוארך וכן הוטל עליו קנס.

בשנת 2014 הורשע הנאשם בשתי עבירות של תקיפת שוטר, תקיפת עובד ציבור, תקיפה ואיומים ונדון לשישה חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה בשל עבירות אלימות (8 חודשי מאסר מותנה בגין עבירות אלימות מסוג פשע ו-4 חודשי מאסר מותנה בגין עבירות אלימות מסוג עוון או איומים).

תסקיר שירות המבחן שהתקבל בעניינו של הנאשם מפרט את תולדות חייו. מדובר באדם אשר בגיל צעיר התמכר לסמים ואלכוהול ומעורב בפלילים, ובכלל זה עבירות סמים ואלימות במשפחה.

מהתסקיר עולה, כי הנאשם הכחיש לפני שירות המבחן כי תקף את בני משפחתו ולא קיבל אחריות לעבירות בהן הורשע. השירות התרשם, כי לנאשם דפוסי חשיבה והתנהגות אימפולסיביים, אלימים וכוחניים, תפיסות פטריארכליות נוקשות וחוסר יכולת לשקול את משמעות מעשיו והשלכותיהם. כמו כן השירות התרשם, כי הנאשם אינו מודע לפסול שבמעשיו או לבעייתיות שבהם.

להערכת השירות, מכלול הנתונים האישיים של הנאשם מקים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה כלפי בני משפחתו. לצד אלה, ציין השירות כי הנאשם הצהיר, לפחות כלפי חוץ, כי הוא מעוניין לשקם את יחסיו עם אשתו ולהפסיק לצרוך סמים.

שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, אך העריך כי ללא התערבות טיפולית קיים סיכון מוחשי כי ישוב ויפגע בבני משפחתו. לפיכך השירות המליץ, כי אם יוטל על הנאשם מאסר, יש לשלבו באחת התכניות הטיפוליות הנוהגות בשב"ס.

דין והכרעה

מרבית שיקולי הענישה פועלים לחובת הנאשם: מדובר באדם שלחובתו עבר מכביד ולמרות מספר מאסרים שנגזרו עליו שב ועבר עבירות פעם אחר פעם. כמו כן, מדובר באדם אשר אינו מודע לפסול שבמעשיו או לפגיעתם בבני משפחתו,

והתוחלת השיקומית בעניינו נראית במקרה הטוב נמוכה.

מנגד, זקפתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו. המשקל להודאת הנאשם בתיק זה גבוה באופן יחסי, שכן מעבר לחסכון בזמן שיפוטי, הנאשם חסך מאשתו ומילדיו, חלקם קטינים, להגיע ולהעיד נגדו באולם בית המשפט, דבר אשר היה מקשה עליהם ואולי גם מעמיק את הנזקים אשר גרם להם במעשיו.

כמו כן זקפתי לזכות הנאשם את העובדה כי קבל אחריות למעשיו, לכל הפחות במובן הפורמלי, ואת את העובדה כי הביע לפני חרטה על מעשיו ורצון לעשות שינוי בדרכו ולעבור שיקום במסגרת מאסרו. אקווה, כי ימצא את הכוחות לחשב מחדש את מסלול חייו.

לאור כל אלה, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבעים חודשי מאסר בפועל. המאסר ימנה מיום מעצרו של הנאשם, 24.10.16.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של שמונה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 17862-05-11 ביום 30.11.14. מתקופה זו, ארבעה חודשים יופעלו במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א' וארבעה בחופף לו, כך שסך הכל ירצה הנאשם ארבעים וארבעה חודשי מאסר.
- ג. עשרה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות שהיא עוון, לרבות איומים והיזק לרכוש, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

שירות בתי הסוהר יעשה מאמץ לשלב את הנאשם בתכנית שיקומית במסגרת מאסרו, כפי שהמליץ שירות המבחן. העתק גזר הדין יועבר לשירות בתי הסוהר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ז, 20 יולי 2017, במעמד הצדדים.